

červen

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

Jeden padesátiletý autor napsal před lety knihu svých životních pamětí. Zdálo se mi, že je v tomto věku dost brzy na podobný počín. Jsou však jistě ještě mnozí mladší autoři, kteří se k něčemu takovému odhodlali.

Pokud bych několik let před svou šedesátkou měl napsat takové memoáry, určitě bych nevynechal jednu velmi klíčovou událost, která poznamenala celý můj další život.

Jako student jsem se jednou vydal na mši sv. Byla čtvrtá velikonoční neděle, kdy se čte evangelium o Dobrém Pastýři a kdy jsou také prosby za nová kněžská povolání.

Slavení eucharistie bylo tehdy pro mne naprosto zvláštní a jedinečné. Jsem opatrný v posuzování různých mystických stavů vytržení a podobných takových mimořádných jevů a nikdy jsem po ničem takovém neprahnul. O nic takového však zřejmě ani nešlo. Po celou dobu bohoslužby jsem prožíval živé vědomí přitažlivosti ke kněžské službě. Neslyšel jsem žádné hlasy, žádná slova Pána Ježíše, ale zakoušel jsem naprostou jistotu, že On sám mě volá a láskyplně zve na tuto cestu.

Nedostavilo se to zčista jasna bez předchozích souvislostí. V té době jsem již vnímal různé podněty, které mě vedly k zamyšlení a případnému rozhodnutí k tomuto poslání. Zde však jsem zachytil jasné potvrzení. Jako kdyby mi Pán dal „razítko“ na vše, co v tomto směru předcházelo.

Snad může i tato má zkušenost prospět někomu jinému, když stojí na podobné křižovatce života a hledá cestu dál. Každý se nachází v jiných souřadnicích života, ale určité prvky jsou podobné.

Z uvedené zkušenosti se však nabízí souvislost mezi kněžstvím a eucharistií. Jde o tajemství Zeleného čtvrtku, Poslední večeře, ustanovení eucharistie a svátostného kněžství, jejichž Původcem je Pán.

Poslední večeře měla svou dynamiku, dramatický děj v Kristově konání v součinnosti s apoštoly. To se promítá do akčního charakteru mše sv. Slavení eucharistie vnímáme jako živý děj. Mimo toto slavení známe a praktikujeme také adoraci Nejsvětější svátosti oltářní.

Zde opět přistupuje do úvahy souvislost kněžství a eucharistie. S ohlednutím na zmíněný zážitek povolání ke kněžství mohu vzpomenout, že při mši sv. jsem toto pozvání Krista zachytil a zakusil, ale potom bylo ještě dost příležitostí se v něm upevnit a posílit prodléváním a rozjímáním před svatostánkem nebo při Výstavech Nejsvětější svátosti oltářní. Následovaly totiž dva roky vojenské služby, během nichž jsem měl vzácnou možnost jako dar shůry a vstřícnosti svého velitele

chodit téměř denně na vycházky do kostela. Tam mohlo dozrávat mé rozhodnutí v čtených hodinách před svatostánkem.

Kněží se tedy rodí z eucharistie a potom žijí z eucharistie a pro eucharistii. Mají se ztotožnit s Kristem v Jeho sebedarování Otci i pro druhé. Je to život ve znamení vydanosti, nasazení vlastní osoby. „Toto je mé Tělo, které se vydává za vás...“

Ostatní věřící mají podíl na tomto tajemství z titulu královského všeobecného kněžství, jehož nositeli se stali svátostí křtu. Jsou kněžími přiváděni k eucharistii a spolu s nimi slaví tajemství svého vykoupení a mají podíl na posvátné službě jediného Velekněze Nové smlouvy.

Eucharistická adorace je potom spočinutí u živého Pána v tichém klanění, v láskyplném duchovním objetí, v rozhovoru od srdce k Srdci, v naprosté důvěře v jeho dobrotu a milosrdenství, v radosti z Jeho živé přítomnosti pravého Boha a zároveň dokonalého člověka, s vděčností za Jeho nesmírné dary včetně svátostného kněžství i za „razítka“ pro ty, které k této službě volá...

P. Lohelius

„Při slavení Eucharistie děkujte takto: Předně nad kalichem: Děkujeme ti, Otče náš, za svatou vinnou révu Davidova syna tvého, již jsi nám zjevil skrze svého Syna Ježíše. Tobě budiž věčná sláva. Při lámání: Děkujeme ti, Otče náš, za život a poznání, jež jsi nám zjevil skrze svého Syna Ježíše. Tobě budiž sláva na věky. A jako bylo toto zrní roztroušeno po horách a pak sebráno se stalo jedním chlebem, tak ať se shromáždí tvá církev z celého světa v tvém království. Neboť tvá je sláva a moc skrze Ježíše Krista na věky.“

Didaché

Liturgický kalendář

červen 2015

1. pondělí	Památka sv. Justina, mučedníka
2. úterý	Sv. Marcelina a Petra, mučedníků
3. středa	Památka sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků
4. čtvrtek	Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ – doporučený svátek
5. pátek	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
6. sobota	Slavnost sv. Norberta, biskupa a zakladatele řádu premonstrátů
7. NEDĚLE	10. neděle v mezidobí
9. úterý	Sv. Efréma Syrského, jáhna a učitele církve
11. čtvrtek	Památka sv. Barnabáše, apoštola
12. pátek	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA
13. sobota	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
14. NEDĚLE	11. neděle v mezidobí
15. pondělí	Sv. Víta, mučedníka
19. pátek	Sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa Sv. Romualda, opata
21. NEDĚLE	12. neděle v mezidobí
22. pondělí	Sv. Paulína Nolánského, biskupa Sv. Jana Fishera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků
24. středa	Slavnost NAROZENÍ SVATÉHO JANA KŘTITELE
27. sobota	Sv. Cyrila alexandrijského, biskupa a učitele církve
28. NEDĚLE	13. neděle v mezidobí
29. pondělí	Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ, - doporučený svátek
30. úterý	Svatých prvomučedníků římských

Oznámení

Slavnost Těla a Krve Páně

Slavnost Těla a Krve Páně budeme v hlavním městě Praze prožívat **v katedrále** sv. Víta, Václava a Vojtěcha **ve čtvrtek 4. června 2015 v 17.00 hod.** s panem kardinálem Dukou. Po slavné mši sv. bude následovat tradiční eucharistické procesí z katedrály kolem Hradčanského náměstí s prvním oltářem u Arcibiskupského paláce, druhým u kanovnické rezidence čp. 7 a třetím na Karmelu sv. Josefa. Průvod bude zakončen čtvrtým oltářem v katedrále. Tomuto společnému slavení se má dát přednost před bohoslužbami v jednotlivých pražských farnostech. Je tak dána příležitost k oslavě tohoto významného svátku s diecézním biskupem.

Z těchto důvodů se **v ten den nebude slavít mše sv. v Košířích.**

Biblické katecheze

Další biblické katecheze s výkladem Janova evangelia budou v sobotu 6. a 27. června.

Schůze farní rady

Schůze farní rady bude v pátek 12. června po večerních bohoslužbách.

Farní výprava

Farní výprava **do Třebíče a dalších míst** v jejím okolí se uskuteční v sobotu **13. června.**

Cestou se stavíme **v Nové Říši** na Moravě, kde v opatském chrámu sv. Apoštolů Petra a Pavla složí do rukou novoříšského opata J. M. Mariana Rudolfa Kosíka, O. Praem. slavné sliby Petr Pavel Severin. Budeme mít jedinečnou příležitost k účasti na mši sv. z této slavnosti v 10.00 hod. Potom budeme pokračovat do Třebíče na oběd a prohlídku baziliky a dalších zajímavých míst. Na zpáteční cestě potom navštívíme Třešť, kde se podíváme do muzea betlémů.

Zájemci se mohou písemně přihlásit v sakristiích košířských kostelů. **Odjezd** účastníků autobusem bude **v 7.30 hod.** od kostela sv. Jana Nep. Návrat se předpokládá **do 20.00 hod.**

Farní táborák

Děkovná mše sv. a farní táborák na závěr školního roku bude **ve čtvrtek 25. června** od 17,30 hod. v kostele sv. Jana Nepomuckého a okolí. Jsou srdečně zváni nejen rodiče s dětmi, ale i ostatní farníci.

Úmysly Apoštolátu modlitby na červen

1. **Za imigranty a uprchlíky, aby našli přijetí v zemích, do nichž přicházejí, a aby se tam s nimi jednalo s úctou.**
  2. **Za mladé lidi,** aby osobní setkání s Ježíšem vzbudilo v mnoha z nich touhu nabídnout mu svůj život v kněžství nebo v zasvěceném životě.
  3. **Za církev,** aby byla domovem a školou společenství.
-

Svatý Cyril Alexandrijský, biskup a učitel Církve – památka 27. června

Zprávy o životě sv. Cyrila před jeho volbou na významný biskupský stolec v Alexandrii jsou řídké. Byl synovcem Teofila, který od roku 385 jako biskup vedl diecézi v Alexandrii. Cyril se narodil pravděpodobně v téže egyptské metropoli okolo roku 370.

Za životní povolání si Cyril zvolil duchovní stav. Nejdříve byl mnichem. Roku 403 už jako kněz doprovázel svého strýce Teofila na tzv. „synodu u dubu“, která neprávem odsoudila sv. Jana Zlatoústého do vyhnanství. Roku 412 nastoupil po svém strýci na biskupský a patriarchální stolec v egyptské metropoli Alexandrii. Tuto církev vedl energicky třicet dva let ve snaze utvrdit její primát v rámci celého Východu a také upevnit silná tradiční pouta s Římem.

Bylo to období velkých teologických debat, které vyvolávaly vážné napětí, zvláště ve východní Církvi. Mimo to zasahovaly do života rušivě i různé sekty a i Židé. Cyril s rozhodností usiloval zvládnout všechny problémy. Ale jeho rozhodnost někdy zašla příliš daleko. Dal zavřít kostely sekty novaciánů a zasadil se i o vyhnání Židů z Alexandrie. To vedlo v r. 415 k politováníhodným krvavým výtržnostem. Jeho prudkou povahu kritizovali jeho současníci i pozdější kritici.

Cyrl byl ale horlivý duchovní pastýř a velký teolog. Nejvíce se věnoval tajemstvím Nejsvětější Trojice a Vtělení. Důsledně bránil reálné (nejen morální) spojení božské a lidské přirozenosti v osobě Ježíše Krista. Právě tato otázka byla předmětem Cyrilova ostrého sporu s konstantinopolským patriarchou Nestoriem. Nestorius začal roku 429 veřejně vystupovat proti názvu Bohorodička (řecky Theotokos), kterým byla označována Panna Maria. Nestorius tvrdil, že Panna Maria byla pouze matkou Krista jako člověka, proto je možno ji nazývat jen Kristovou rodičkou (řecky Christotokos). Nestorius vycházel z antiochijské teologické školy, Cyril z alexandrijské. A tyto dvě školy se ve výkladu těchto míst odlišovaly. Cyril proto napsal řadu listů Nestoriově, biskupům i egyptským mnichům, v kterých Nestoriovu nauku rozhodně odmítl. Vysvětloval, že v osobě Ježíše Krista jsou božská a lidská přirozenost spojeny neodděleně a nesmíšeně. Proto je Panna Maria matkou nejen Kristova člověčenství a právem se nazývá Bohorodičkou.

Cyrl se obrátil i na papeže Celestina. Ten svolal roku 430 do Říma synodu, která uznala pravověrnost Cyrilovy nauky a pověřila ho, aby zajistil uskutečnění tohoto rozhodnutí. Řešení však přinesl až koncil v Efezu r. 431, který svolal císař Theodosius. Konal se za pohnutých okolností. Při jeho zahájení nebyl Nestorius a jeho přívrženci přítomni. Přítomní biskupové schválili Cyrilův dogmatický list a odsoudili Nestoria. Byl přijat titul Theotokos. Po několika dnech přišli antiochijské biskupové pod vedením patriarchy Jana. Přidali se na stranu Nestoriovu a ustavili protikoncil. Zakročil císař, Nestorius i Cyril byli zatčeni. Nakonec se Cyril směl vrátit do Alexandrie a Nestorius byl poslán do vyhnanství v Horním Egyptě. Cyril však dovedl už roku 433 dosáhnout smíření s antiochijskými biskupy.

Všemi způsoby se v následujících letech věnoval obraně a vysvětlování své teologické pozice. Byl velice plodným spisovatelem, jeho spisy je možno rozdělit do pěti skupin: Výklady Písma svatého, věroučně polemická díla, obrana křesťanů proti pomluvám císaře Juliána Apostaty, kázání a dopisy. Všemi způsoby se pak až do smrti také věnoval obraně a vysvětlování své teologické pozice.

Zemřel dne 27. června 444. Roku 1882 byl prohlášen papežem Lvem XIII. za Učitele Církve.

Nestorioví stoupenci uprchli do Persie a založili tam nestoriánskou církev, která se bohatě rozvinula. O její síle svědčí živé mnišství, významná teologie (školy v Seleukii a Nisibis) a imponující misijní činnost. Její misionáři pronikli až na Malabarské pobřeží do Indie („Tomášovi křesťané“) a do Turkestanu; za nestoriánského katolíka Timothea I. dospělo křesťanství v letech 780 – 823 přes čínský Turkeistán až do Tibetu a do střední Číny. Tato misie byla zničena za Tamerlánova pronásledování (1380). V 16. stol. se velké části nestorianismu sjednotily s Římem (chaldejští a malabarští křesťané).

Podle R. Ondruše: *Blízki Bohu i ľudom*, A. Franzena: *Malé církevní dějiny*, internetové stránky RaVat (katecheze Benedikta XVI. z r. 2007), aj.

MP

Zprávy z farnosti

Paladium země České v Košířích – 12.5.2015

Na poděkování za 70 let života v míru po ukončení 2. světové války a za 25 let obnovené církve po pádu komunismu vyhlásil arcibiskup pražský Dominik kardinál Duka OP *Novénu díkůvzdání Paladiu Země České v Praze, 5.-13. května 2015.*

Ve vybraných pražských kostelích, zasvěcených některému z českých světců a světic, se konaly v těch dnech děkovné mše svaté, při kterých byl vystaven originál Paladia. V úterý 12.5.2015 doputovalo Paladium do našeho košířského kostela sv. Jana Nepomuckého. Před na oltáři vystaveným Paladiem sloužil P.Lohelius s mimopražským koncelebrantem slavnostní děkovnou mší sv. podle arcibiskupstvím stanoveného pořádku, včetně Loretánské litanie, modlitby před Paladiem, slavnostního zpěvu Te Deum a požehnání Paladiem. Slavnost byla zakončena zpěvem státní hymny, Svatováclavského chorálu a velikonoční písní Vesel se nebes královno.

Paladium pak zůstalo ještě vystaveno ke krátkému osobnímu uctění přítomných poutníků, kteří spolu s našimi farníky zcela zaplnili náš košířský kostel.

Děkujeme Bohu a našemu arcibiskupství za možnost uctění originálu Paladia, jinak přísně strážěném v bezpečnostním sejfu ve Staré Boleslavi. Prosíme Matku Boží o ochranu naší farnosti, jejího duchovního vůdce P.Lohelia a všech kdo do našeho kostela přicházejí ke slavení liturgie.

Poutní slavnost v kostele sv. Jana Nepomuckého 16.5.2015

Jako obvykle jsme slavili pouť na svátek patrona našeho kostela, tentokrát v sobotu 16.5. Co však bylo letos neobvyklé byla přítomnost našeho bývalého farníka, nyní **františkána P. Bonaventury OFM**, dokonce v roli hlavního celebranta. „Náš Bony, Havran, Ondřej Čapek“ se vrátil po studiích ekumenismu v italských Benátkách a působí nyní v Plzni. Podařilo se mu uvolnit se ze svých plzeňských povinností a přijel slavit svátek patrona kostela sv. Jana Nepomuckého se svými bývalými spolufarníky. V promluvě při mši sv. shrnul krátce své životní peripetie a působení sv. Jana Nepomuckého na jeho životní dráze – při volbě povolání i při recentním studiu v Itálii. Zdůraznil dvě významné charakteristiky sv. Jana Nepomuckého, které velmi obdivuje: umění mlčet a umění mluvit. Vystihnout správný čas a poměr obou těchto vlastností je to, co „uměl“ sv. Jan, který toto své umění zpečetil vlastním životem.

*Prvotřídní obsluha aneb
věčně hladoví františkáni*

P. Bonaventurovi velmi děkujeme za přítomnost na pouti - při slavení liturgie i obvyklém setkání farníků před kostelem. Přejeme mu, aby se mu podařilo to co sv. Janu Nepomuckému a to, oč jak se přiznal usiluje, to je skloubit umění mlčet a umění mluvit – obé ve správný čas. Velmi se těšíme a doufáme, že na svou farnost nezapomene a zase se mezi námi objeví. Vyprošujeme mu sílu, odvahu a vytrvalost v jeho kněžském a řádovém životě a k tomu pevné zdraví a veselou mysl (notná dávka humoru je nutná ingredience pro zdraví).

Vděční košířští farníci

Všem košířským Janům, v čele s naším panem varhaníkem **Janem Plíškem**, kteří mají za křestního patrona sv. Jana Nepomuckého, dodatečně blahopřejeme. Oslavu jmenin mají sice za sebou, ale spoustu mlčení i mluvení před sebou, tak ať se jim daří používat obé uměření a ve správný čas!

Na svatojánskou pouť se dostavila i naše
exfarnice

paní Marie Říhová.

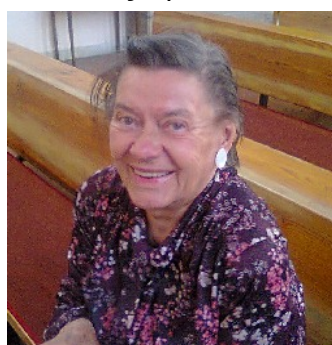
I klyž již řadu let v Košířích nežije, do kostela sv. Jana často dochází a pravidelně se zúčastňuje ranních bohoslužeb v kapli Nanebevzetí Panny Marie na Klamovce. Naše spolupracovnice J. Procházková zachytila její přítomnost a můžeme jí tak pogratulovat k jejím blížícím se narozeninám i s obrázkem, hlavně pro ty, kdo ji už osobně neznají.

Ať ještě dlouho dojíždí mezi nás, vždy elegantně upravená a soustředěná k účasti na liturgii. K tomu jí dopomáhej náš milostivý Pán a jeho svatá Matka Maria!

Další naší poutní stálicí, která ani letos
nezklamala, je paní

Ludmila Dušková.

Navštěvuje pravidelně kostel Nejsvětější Trojice,

kde při nedělních bohoslužbách plní obětavě (a úspěšně) funkci „výběrčí“ obětních darů. I jí přejeme spolu s poděkováním za její služby hodně zdraví, síly a ochrany Boží do nadcházejících let.

Úcta k Nejsv. Srdci Páně

Jeden moderní myslitel, zavrhnuv Boha, si vymyslel nové božství - přírodu. Když však poznal chladnou lhostejnost a drtivou krutost nového božstva, sevřelo se mu srdce úzkostí a ozval se zoufalý vzlyk: Což tedy na vrcholu všeho bytí nevládne nějaké srdce?!

Na vrcholu všeho bytí se chvěje srdce, Srdce svrchované, žije tam Bůh, sídlí tam láska. A tato láska, nekonečně milující obyvatele země, vstoupila jednoho dne v Druhé Osobě do našich krajů, přijala lidskou přirozenost, podrobila se lidskému osudu. Celé evangelium je vlastně tragický životopis obětujícího se Srdce. Srdce, které zemřelo láskou. Jestliže čteme Ježíšovo poselství opravdu se srd-

cem otevřeným, pak musíme jen stále opakovat ono největší tajemství Boží: To Srdce mě milovalo a obětovalo se za mě... Srdce Ježíšovo v náruči hrubých jeslí a v náruči kříže - to jsou mezníky života tohoto Srdce. Ježíš nás miluje v jeslích, miluje nás na Kalvárii a tam kde tajemství kříže končí, vymýšlí tajemství Nejsvětější svátosti oltářní, aby nás mohl milovat ještě víc a zcela osobně, vlastně tím nejbližším a nejdůvěrnějším způsobem. Srdce Ježíšovo, Srdce tak věrné a upřímné, plné jemnosti, dobroty a něhy, Srdce milující až do krajnosti... Předmětem úcty je tedy skutečně živé, tělesné srdce v hrudi Ježíše Krista; ovšem neuctíváme toto tělesné Srdce Ježíšovo bez Jeho božství. Toto spojení obou přirozeností božské a lidské v jedné Osobě nám dává věroučný základ k úctě Božského Srdce. Základ této úcty pramení ve sv. Písmu: Sv. Jan připomíná, že již k mrtvému Spasiteli přistoupil jeden z vojáků a probodl mu kopím bok a vyšla krev a voda (Jan 9,34). Už sv. Augustin volá: "Longin otevřel kopím Ježíšův bok a já jsem v něm našel bezpečí." Osobitá úcta k Božskému srdci Ježíšovu se začala objevovat v předgotickém období. Ve 12.stol. sv. Anselm, sv. Bernard hovoří o Božském Srdci už častěji a slavnostněji. Blahosl. Jos. Hermann napsal kol r.1200 hymnus Summi Regis (Zdrávo buď Srdce Krále nejvyššího). Zvláště uctívaly Božské Srdce sv.Luitgarda (+ r.1246), sv.Mechtilda, sv.Gertruda (12.stol.). Kult Božského Srdce připravovali i sv. Bonaventura (+1274), sv. Albert Veliký (+1280), sv. Kateřina Sienská (+1370), sv.Terezie z Avily, sv.František Saleský (+1622). Velkými apoštoly kultu Božského Srdce byli sv. Jan Eudes a Markéta Marie Alacoque. Jan Eudes sestavil první oficiální úctu Božského Srdce a první liturgické slavení Božského Srdce konal s povolením Renneského biskupa r.1672. Zanedlouho mnohé diecéze ve Francii, Itálii a Německu slavily tento svátek. Markétě Marii Alacoque (+1690) se dle úřední listiny svatořečení Pán několikrát ukázal a častěji ji dobrotivě oslovil, aby tak vzbudil lásku a zbožnost k svému Nejsvětějšímu Srdci, které lidi tak velmi milovalo, ač přemnozí z nich nevděčností opláceli jeho lásku." Tato úcta zjevená samým Spasitelem, byla spojena s poskytnutím četných příslibů, které věřícím tlumočila tato svěťice. První úřední svátek, který povolila Sv. Stolice, byl v r.1765. Papež Klement XIII. ho povolil polským biskupům v pátek po oktávu Božího Těla. Svátek Božského Srdce pro celou církev ustanovil papež Pius IX. 23.8.1856. Další papež Lev XIII. bulou Properante ad exitum saeculi zasvětil celý svět Božskému Srdci a schválil r.1889 zvláštní litanie. Vydal také encykliku Annum Sacrum. Pius X. nařídil, aby na svátek Božského Srdce byla vystavena Nejsvětější Svátost oltářní a vykonalo se zasvěcení Božskému Srdci. Pius XI. nařídil veřejné odprošení za urážky a hříchy na svátek Božského Srdce a zasvěcení se Mu v den svátku Krista Krále. Nový misál sv. Pavla VI. r.1970 ponechal tento svátek na úrovni slavnosti, mši upravil a dal mu novou prefaci o nesmírné lásce Ježíše Krista a krom toho určil i zvláštní votivní mši. A to Srdce Spasitelovo, planoucí výheň lásky, chce i vzájemnou lásku naši, chce abychom se s Ním co nejúžeji spojili. Ono se má stát středem srdcí jednotlivců, rodin, národů, celého světa. V tom spočívá úkon zasvěcení, které není jen prázdnou ceremonií, nýbrž skutečným osobním podřízením svého života, svých schopností královské vládě Kristově. Správná úcta Srdce Kristova je hrdinná, odhodlaná bojovat proti zlu světa i vlastního nitra, proti špatným náklonnostem, pokušením, hříchům. Zvláště pak ve smrti nám bude Božské Srdce bezpečným útlukem. Budeme moci opakovat se sv. Markétou Marií Alacoque: "Jak sladké je umírat, když měl člověk stálou úctu k Srdci Spasitelovu, který nás bude soudit"...

Srdce Ježíšovo planoucí výhni lásky kraluj v našich srdcích, v rodinách. Neopouštěj nás!

*Prameny: Lambade: Vrchol úcty k Božskému Srdci,
Jar. Šárka: Srdce našeho Boha, Jos. Dobiáš: Zdroj lásky nejvroucnější,
Vincent Malý: Úcta k Bož. Srdci listiny svatořečení.*

M.Valentová

Pražští biskupové

13. část

Tobiáš z Bechyně - byl pražským biskupem mezi léty 1278-1296 a také jedním z velmi významných šlechticů své doby. Pocházel z významného českého rodu Benešovců, měl sedm bratrů, přičemž tři z nich založili další rody. Mezi jeho příbuzné patřili kupříkladu Vok z Kravař a Benešova

(pravděpodobně jeho nejstarší bratr), Zbyšek ze Štráleka a Jan z Bučovic. Tobiáš je poprvé listinně doložen, když jako pražský probošt dává donaci kůru svatovítského kostela. Biskup Tobiáš získal investituru na tu dobu velice neobvykle. Jeho světitel nebyl arcibiskup Mohučský, jak bylo obvyklé, nýbrž olomoucký biskup Bruno ze Schauenberka, a to 5. ledna 1279. Tobiáš se stal pražským biskupem během interregna - bezkrálí - po smrti krále Přemysla II. Otakara. V Čechách v tuto dobu vládl Ota Braniborský, jenž se stal regentem za zatím nezletilého Václava II. O tom, že doba byla opravdu zlá, vypovídá "Vypravování o zlých létech po smrti krále Přemysla", které výslovně říká že Ota pouze "Čechy drancoval a o lid se nestaral". Tobiáš z Bechyně proto zahájil sérii jednání o navrácení mladého prince Václava. Po sérii velice složitých jednání, při kterých se musel bránit nejenom Otovi Braniborskému ale i Braniborskému biskupovi Gerhardovi, se podařilo dosáhnout roku 1284 návratu prince Václava. Cena za návrat mladého krále byla nemalá, patnáct tisíc hřiven stříbra. Tobiášovi se však podařilo nejen navrácení mladého krále, ale také dohodnout jeho sňatek s Gutou, dcerou Rudolfa Habsburského, císaře Římské říše, což byl tah vpravdě mistrovský. Biskup Tobiáš byl velmi zdatný diplomat, avšak nezapomínal na své duchovní povinnosti. V obou biskupstvích se konají pravidelné synody, což dokazuje, že církevní správa je na velmi vysoké úrovni. Navíc se nám zde objevuje nový (církevní) správní orgán, tzv. oficiál. Oficiál má jedinou povinnost, zastupovat biskupa na všech soudech. Tato funkce se objevuje v druhé polovině 13. století, a souvisí se zvětšením soudní agendy biskupa, a tím pádem i církevních majetků obecně. Během působení Tobiáše na pražském biskupském stolci přichází do Čech na pozvání krále Václava II. nový řád - cisterciáci, kterým se také přezdívá největší ekonomové středověku. Pozvání sice vycházelo od krále Václava II., ale pravděpodobně by se tak nestalo bez přispění biskupa Tobiáše, který cisterciákům dává část neosazené půdy pražského biskupství. Biskup Tobiáš se stahuje z politického života po obměnění královské rady a krátce poté - 24. února 1296 - v Praze umírá.

Použitá literatura:

Josef Vašíček

Swarzenberg K. a kol., *Tisíc let pražského biskupství 973 - 1973*, Křesťanská akademie, Řím 1973, wikipedia.org
Zdeněk Fiala, *Správa a postavení církve v Čechách od počátku 13. do poloviny 14. století*, Sborník Historický 3, 1955, str. 64-88.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Od středy do soboty je pravidelná modlitba posvátného růžence přede mší sv.
Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejně